

Elin Olofsson. Gånglåt.

W&W.

Alla de där vackra orterna man passerar under semesterturen eller arbetsresan. En kort paus vid en kaffestuga med berg och fjäll i bakgrunden, djupa skogar och älven i dalgången, några stugor att hyra för den som vill. Man stannar upp en stund, äter och dricker något, passar på att gå på toaletten och rasta hunden, står en stund stilla och njuter av den klara luften och vackra vyn. Sedan vidare mot det som är det verkliga målet. Vad var det platsen hette nu igen? Snart är den glömd tills kanske nästa gång man passerar den om några år.

Författaren Elin Olofsson låter läsaren stanna kvar vid den där kaffestugan och få möta dess innehavare. Som vanligt i Olofssons berättarvärld befinner vi oss i Jämtland, nu trakten kring Krokoms. Gun-Britt driver verksamhet i föräldragården med kaffestuga, affär och stuguthyrning. Till sin hjälp har hon maken Sture. Gun-Britt är fokuserad på plikt och arbete, att få verksamheten gå runt. Hennes syster Sonia "Salida" Sallström har valt en annan väg. Populär sångerska som med åren fått det allt mer motigt med framgången, hälsan, brustna kärleksrelationer och alkoholkonsumtionen. Gun-Britt håller flitens lampa brinnande. Sonia bränner ljuset i båda ändarna. Denna sommar kommer Sonia hem till gården för att skriva sina memoarer med hjälp av Jenny, Gun-Britts dotter. Med sig har Sonia en assistent, Harpan, som är ett slags hjälpjag åt henne. Jenny är fotograf och drömmer om en konstnärlig karriär. I hennes drömmar finns också en betydligt äldre man som hon övertalat hyra en av mammans stugor för att vara nära varandra. Vi får även möta Nancybeth, osjälvständig kusin till Gun-Britt och Sonia. Nancybeth är övergiven av sin man och söker sig till gården i famlande efter en trygghet som inte längre finns. Kanske aldrig har gjort det. Alla har de delat barndom här på den jämtländska gården. Men de har också överlevt på så vitt skilda sätt. Innan sommaren är slut kommer mycket att vara annorlunda.

Elin Olofsson har skrivit ett släktdrama ur kvinnornas perspektiv. Inkännande, mäktigt och dramatiskt, som den jämtländska naturen själv. Det är som om hon med varje roman leder en utforskning ett stycke vidare, kring mor och dotter, syskons relationer och avlägsna fäder. Tonen är lika vemodig som varm och jag uppskattar Elin Olofssons berättarröst som har ett vackert språk och är fri från moraliserande pekpinna. Vi är dem vi är. Och vi blir dem våra relationer och oss själva gjort oss till. Stanna upp vid den här boken. Också den är en underbar rastplats i livets resa och gånglåt.

Jakob Carlander